

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETESI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Égész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

A vádló és a csendőr.

Irta: K. Nagy Sándor, kir. törvényszéki bíró.

Egy érdekes szobrot láttam Budapesten, az igazságügyi palotában (a mint a Curia és budapesti kir. ítélőtábla, valamint a kir. koronaugyészség és budapesti kir. főügyészség együttes hivatalos épületét nevezik, szemközt az Országházzal.)

A szobor egy hatalmas férfi alak. Beszédet mond, karját kinyújtva, ostorozza a bűnt, a törvényszegést s arezárol leolvasható a bűn iránt szigorú iszonyat, a mint szertu büntetést kér a bűnösre.

Ez a *vádló*.

Akár bemutatom magát a szobor képét is.

Ime! ez az.

A vádló és a bűncelekmények tettesinek kiderítői szoros összefüggésben vannak egymással; a vádlónak jobb keze a csendőr, a ki kezébe szolgáltatja a bűnt: azért világítsuk meg ezt a szobrot végig a bűnvádi perrendtartáson, hadd ismerje meg minden csendőr, mert ugyis gyakran van vele dolga.

A vádló a vádat képviseli, a bűnök és bűnösök megbüntetését sürgeti, hogy kiköszörültséssék az igazságon ejtett csorba.

A vádat pedig rendszerint a kir. ügyész képviseli, sőt egyedül csak ő az olyan esetekben, melyekben valamely bűncelekménynek üldözhetése a büntető törvények szerint felhatalmazástól vagy kívánattól függ.

Ilyen felhatalmazás szükséges, ha a rágalmazás vagy becsületsértés, hatóság vagy ennek küldöttsége ellen, hivatali kötelességére vonatkozólag, a közös hadsereg, a hadi tengerészet, a honvédség vagy pedig ezeknek valamelyik önálló része ellen követtetett el.

De hangsúlyozni kell itt, hogy a rágalmazás és becsületsértés a közhivatalban álló egyén ellen csak akkor lesz hivatalból üldözendővé, tehát felhatalmazás alapján is csak akkor képviseli a vádat a kir. ügyész, ha a rágalmazó vagy becsületsértő állítás a közhivatalnoknak hivatali kötelességére vonatkozik, különben az csak magánvádra üldözhető.

Pl. ha valaki azt állítja egy csendőrrel, hogy a tőle bűnjelként elkobzott 10 koronát elcsikkasztotta: ez a csendőrnek hivatalos eljárására vonatkozik, mert azt állítja a rágalmazó, hogy mint csendőr, hivatalos eljárás közben hivatalosan elvett ő tőle 10 koronát s ezt a helyett, hogy beszolgáltatta volna a bíróságnak, — a

mint kötelessége lett volna — saját céljaira felhasználta, vagyis elcsikkasztotta. Ez a rágalmazás hivatalból üldözendő s felhatalmazás folytán csak a kir. ügyész képviselheti a vádat. De ha valaki csak általánosságban állítja azt egy csendőrrel, hogy csikkasztott, pl. a koreszmában együtt mulatván ő átadott a csendőrnek egy 10 koronást, hogy abból fizesse ki a számlát, ez pedig nem fizette ki, hanem zsebre vágta a 10 koronást s annak átvételét megtagadta: ez már nem vonatkozik a csendőrré mint közhivatalnokra, mert nem mint közhivatalnok, hanem mint csendőr, hanem mint mulatótárs vette át a pénzt, mint magánember magándologért rágalmaztatott meg: így ez a rágalmazás nem hivatalból, hanem csak magán panaszra üldözendő s a kir. ügyész-



A vádló.

től függ, hogy felhatalmazás esetében is közérdekből átvesszi-e a vád képviselőt vagy nem?

De képviselheti a vádat maga a sértett fél is a főmaganvád (rágalmazás és becsmérlésért egyszerű, levelés távsürgöny-titok megsértése, magának megsértésének vétsége, ingó és ingatlan vagyonrongálás, könnyű testi sértés, tulajdon elleni kihágás) eseteiben, valamint akkor, ha a kir. ügyész azon esetekben, melyekben a vádemelés joga őt illeti, megtagadta a vádképviseletét.

Ezek szerint vádló alatt mind a kir. ügyészség, mind a fő- és pótmaganvádoló értendő.

Mi most, midőn a vádlóról beszélünk: csak a kir. ügyész értjük.

A kir. ügyésznek kötelessége a tudomására jutott, hivatalból üldözendő bűncselekmények, tárgyában a nyomozást teljesíteni és a bűnvádi eljárásban a közvádat képviselni.

Ha a kir. ügyész képviseli a vádat, ennek tárgyában meghallgatása nélkül érdemleges határozat nem hozható.

A kir. ügyész megtagadhatja a vád képviselőt, ha meggyőződése szerint a feljelentett cselekmény nem büntethető, vagy ha az eljáráshoz szükséges bizonyíték nem szerezhető be. Erről a sértettet értesíti. De még ez esetben is átvetheti későbbben a vádat, ha az eljárás a sértett kérélem folytán folyamatba tétetett.

Ha ilyen nagyfontosságú hatalom van letéve a kir. ügyész kezébe: kétségtelenül meg kellett adni neki a módot is arra, hogy a bűncselekmények és azok tettesei kinyomozására, illetőleg ezen nyomozások irányítására segítségei legyenek.

Eppen ezért az állam, a törvényhatóságok, a rendezett városok és a községek rendőri hatóságai és közegei kötelesek a kir. ügyésznek hivatalos hatáskörében hozzájuk intézett utasításait, illetőleg megkereséseit haladéktalanul és pontosan teljesíteni.

Sürgős szükség esetében a kir. ügyész a fegyveres erő kirendelése végett közvetlen megkeresést tehet. (A katonai karhatalomnak igénybevétele a m. kir. honvédelmi miniszternek 1876 június 16-án 1962. és az 1887 évi január 16-án 4589/86. eln. sz. a. kiadott körrendelete szabályozza).

A nyomozást rendszerint a kir. ügyész, ha pedig a vádat kizárólag főmaganvádoló képviseli: az illetékes rendőri hatóság főnöke rendeli el.

A kir. ügyész a nyomozás érdekében minden közhatalóságtól felvilágosításokat és értesítéseket kívánhat; továbbá az egész nyomozásnak vagy egyes nyomozó cselekményeknek teljesítése végett a rendőri hatóságokat és közegeket megkeresheti, illetőleg utasíthatja, a nyomozás menétét irányítja, a nyomozási eredményeket és a nyomozóhatóságok eljárását ellenőrzi.

A rendőri hatóságok és községek kötelesek a megkeresésnek, illetőleg utasításnak feltétlenül eleget tenni, különösen a tényállás megállapítása, a tettes és részes kipublicálása, valamint a bűnjeleknek és bizonyítékok-

nak megszerzése céljából eljárni és minden lényegesebb intézkedésről, valamint annak eredményéről a királyi ügyészt értesíteni.

Rendőri közegek alatt pedig törvény szerint a csendőrségnek aliszíjzeit és legénységét is kell érteni.

Itt van meg tehát az összeköttetés a kir. ügyész és a csendőr között, még pedig mindjárt a nyomozás kezdetén, mert a nyomozásnak vagy egyes nyomozó cselekmények teljesítésére a kir. ügyész a csendőrt — mint rendőri közeget — utasíthatja s eljárását ellenőrizheti. És ezeket az utasításokat köteles a csendőr is haladéktalanul és pontosan teljesíteni.

Mint hogy pedig a nyomozás tárgya azoknak az adatoknak kipublicálása és megállapítása, melyek a vád emelése vagy nem emelése kérdésében a vádló tájékozására szükségesek: nyilvánvaló tehát, hogy a vádló és csendőr között a legszorosabb összeköttetés van, a vádló — hogy úgy mondjuk — egészen a csendőrré támaszkodik, ez könnyíti meg az ő helyzetét s a csendőr ügyességétől függ, hogy mennyire megbízható adatokat szolgáltat a vádló kezéhez.

Minél ügyesebb és lelkiismeretesebb a nyomozást teljesítő csendőrt, annál biztosabb dolog, hogy kevés bűn marad büntetlenül s kevés ártatlan ember kerül a vádlottak padjára. A vádló és bíróság annál világosabban és tisztábban látja az eseteiket.

A csendőr köteles a hivatali hatáskörében tudomására jutott, nem magánindítványra üldözendő bűncselekményeket a kir. ügyésznek feljelenteni s ha a csendőr-nél tesznek feljelentést, azt tartozik elfogadni és a kir. ügyészhez haladéktalanul áttenni.

Ha a terhelt tartózkodási helye ismeretlen és kézrekerítése elrendeltetett: a kir. ügyész ismét csak a csendőrt küldi ki a terhelt kinyomozására és letartóztatására.

De most figyeljen csak jól ide, próba-csendőr barátom!

Ha írásbeli utasítást kap a kir. ügyésztől: na hát akkor könnyű eljárni: úgy tesz, a mint az utasításban van.

Azonban ha a rendőri lapokban jelenik meg általános felhívás a hatóságokhoz: akkor kétszer is olvassa el azt, hogy össze ne tévessze: vajjon nyomozólevél vagy személyleírás körözése van-e abban?

Mert a kettő között nagy a különbség.

Nyomozólevél csak büntett elkövetésével alaposan terhelt egyén ellen bocsátható ki s az az eredménye, hogy azt a terheltet, a ki ellen nyomozólevél van kibocsátva, nemcsak ki kell nyomozni, hanem le is kell tartóztatni és a legközelebbi kir. ügyészséghez be kell küldeni. De a vétségelt terhelt egyén ellen csak *személyleírás körözését* rendeli el a bíróság s az ilyen egyént azonban nem szabad letartóztatni, hanem tartózkodási helyének kinyomozása után csak be kell jelenteni.

És bizony legalább is szívesen érne azt a próbacsendőrt, a ki összetévesztendő a kétféle dolgot, mert azt mondhatnák róla; hogy nem tanulta meg a Szolgálati utasítás 117. §-át.



Rhein János járásörmester.

Még a büntetés végrehajtásánál jutbat szerep a csendőrnek, mint a kir. ügyész segítő társának.

Nevezetesen: ha a jogerősen elítélt egyén szabadságon van, a kir. ügyész idézi meg a szabadságvesztés-büntetés megkezdésére. Ha meg nem jelen az idézésre, vagy ha megszökésétől kell tartani, elővezető- vagy elfogatóparancsot, ha pedig megszökött vagy elrejtőzött, nyomozólevelet is bocsáthat ki ellene.

Ismét csak a csendőr teendői közé tartozik az elítélt egyén letartóztatása és a kir. ügyészhez kísérése.

Ime tehát azt látjuk, hogy az egész bünvádi perrendtartásban a vádló mindenkor a csendőrhöz fordul segítségért.

És mindenesetre a legjobb helyre. Mert a csendőrt semmi más érdek nem köti ahhoz a területhez, a melyen működik, mint a szolgálati kötelesség, s járva, portyázván, majdnem éjjel-nappal, erdőn-mezőn, tudakozódrán mindenütt a közbiztonsági állapotok után, érintkezvén a községi elöljárókkal: valóban leginkább van és lehet módjában felfedezni bűntevők rejtekhelyeit.

Azért nehéz szolgálata teljesítésében adjon neki erőt az a tudat, hogy ő szerzi be az adatokat az igazság kiderítéséhez s épen azért méltán és egyaránt becsüli őt a bűnös vádlója és a bűn büntetője.

És ha az a szobrász úgy ismerte volna azt a hasznos faradozást, a mit a csendőr az igazság kiderítésére elszennved, a mint én ismerem: bizonyára a vádló szobra talpzatára oda helyezte volna a csendőrt is, mint mellékalakot.

Egy kitüntetett csendőr járásörmester feldiszitése.

Ő császári és apostoli királyi felsége folyó évi márczius hó 29-én kelt legfelsőbb elhatározásával Rhein János járásörmesternek a koronás ezüst érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Ezen legmagasabb kitüntetést Rhein járásörmester azzal érdemelte ki, hogy három évi katonai és 25 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt kötelességeit mindenkor a legnagyobb odaadással, szakértelemmel s igen jó eredménnyel teljesítette s e mellett mindig példás magaviseletet tanusított, s úgy a lakosságnak teljes tiszteletet, mint alárendeltjeinek szeretetét s előljáróinak becsülését is teljes mértékben kiérdemelte.

A kitüntetettnek feldiszitése a múlt hó negyedikén folyt le megfelelő ünnepélyességgel a balassagyarmati m. kir. honvédlaktanyában, mely alkalomra a balassagyarmati szárnyparancsnokság területéről 60 altiszt és csendőr jött be önként, hogy az ünnepeltetésben részt vegyen.

Varga Gusztáv százados szárnyparancsnok jelentésére, Petrovics Száva őrnagy, honvéd-állományparancsnok intézkedése folytán, Bertl László honvéd-főhadnagy vezetése alatt egy század állítatot fel az ünnepély színelhén, a honvéd-laktanya udvarán. A csendőrből alakított századnak két szakaszát Havranek János és Szántó József csendőr-hadnagykok parancsnokolták.

Az arezonán előtt a kitüntetethez Nemessányi Lajos csendőr-főhadnagy intézett beszédet, méltatva érdemét s a jelenvolt bajtársaknak követendő példaul állítva őt

Ezután Petrovics Száva őrnagy a kitüntetett mellére tűzte a koronás ezüst érdemkeresztet, mire a diszszázad Rhein járásörmester előtt diszmenetben elvonult.

A lélekelmő ünnepélyesség délben lakoma követte, melyen a megjelent 60 csendőrön és altiszten kívül Varga Gusztáv százados, Nemessányi Lajos főhadnagy, Szántó József hadnagy s Havranek János hadnagy is részt vettek.

Newyorki bűnkronika.

Évtizedeken keresztül London volt a nemzetközi gonosztevők gyülekező helye, titkos betörő társaságok központja. Úgy látszik azonban, mintha a nemzetközi bűntények központja Londonból New-Yorkba helyeződött volna át. Az anarchizmus, a «mafias», a «fekete kéz» s a többi titkos szövetezés évek óta sok gondot okoz a newyorki rendőrségnek. Régi családi boszú Olaszországból, Görögországból s más forróvérű országokból Amerikába vándorol a családtagokkal együtt s néha New-York ny. lt. utcáin szokott kitörni, mint nem-

rég, a mikor egész csomó görög kereskedő a brooklyni hídj közelében véres csetepatét rendezett. Nem titok már, hogy a nagyobb anarchista terveket Amerikában kovácsolják s innen vezetik.

De az anarchistáknál jóval több dolgot ad a rendőrségnek a számos titkos szövetség, a mely látszólag valamelyik országban forradalmat akar előidézni, a világosságban pedig vezedelmes, semmilyen gaztetőtől vissza nem riadó zsarolókat íz. Azok az emberek, a kik a zsarolások aldozatai, nagyon ritkán fordulnak a rendőrség segítségéért, mert félnek a zsarolók bosszújától. Ha a kínai városrészen a golyók sűrű tömege röpi a fejek felé, a rendőrség tudja, hogy újból kitört a háború a kínai titkos szövetségek közt. A kínai harezok bizonyos időközökben szoktak kitörni s rendszeren patakokban folyik a vér az utcákon.

Időnként egész különös hullámzása a gonoszetteknek tör be New-Yorkba s ilyenkor épinséggel nem a biztonság a nagy város utcáin. A jelenlegi állapot is ilyen hullámzás, a melynek egyetlen előnye, hogy a rendőrség minőségét javítják. Két rendőrt nemrég gyáva-ság miatt elbocsátottak. Évtizedek óta ez volt az első eset, hogy newyorki rendőrt gyáva-sággal vádoltak. Egész New-York valóságos hadiállapotban van. Napról-napra szaporodnak az erkölctelen merényletek; rettenetes bűntények egész sorozatát követték el az elmúlt hetekben. A hatóságok habozva vallották be tehetetlenségüket. A rendőrbiztosok házról-házra járnak, hogy az asszonyokat, leányokat és kisgyermekket szüleitől figyelmeztessék, ne hogy az este ballata után az utcázra merészkedjenek. A sajtó naponta új híreket hoz titkázatos gyilkosságokról és kisleányok elleni merényletről.

Nem maradt el a következmény sem. Lorics bíró megtartotta bevonulását New-Yorkban. A legeskeleyebb ok elegendő, hogy izgatott emberek gyűljenek az utcán s vad bosszúkiáltással üldözzék a gonosztervőt. S ha a nép egyszer megfogta áldozatát, nem ismer könyörület. Már egész serege a népdalú áldozatainak kórházban fekszik. Bűnösök és ártatlanok egyaránt megismerkedhetek a nép haragjával. Kestner nevű svéd ember állítólag két leányt a pinczébe akart eszni. A tömeg rárohant s egy pillanat alatt földre teperte.

Férfiak és asszonyok kiáltották: „Líncheljétek meg, üssétek agyon! Még idejében érkezzétek meg a rendőr. Sikerült neki a svédet kiragadni a férfiak kezéből. De nem úgy a nők. Ők nem akarták áldozatukat kiadni. Dühük az örüléssel volt határos. Fogaikkal és karmaikkal rontottak ismételen rá a szerencsétlenre.

A tömeg egyre nőtt. A rendőrt földre tolták s a vérző áldozatot tovább hurcolták. A villamos vasut egy kocsija előtt a vágányra dobták. A kocsi vezető fekez. A tömeg vad dübvel ront a kocsiba, a bennülők menekülni akarnak, de nem tudnak, vad harez keletkezik. Valaki kötelelet szerez. «Akasszátok fel, akasszátok fel!» A nép nyomban az új kiállítás hangoztatja s a férfit tovább cipelik. A szerencsétlen a szó legszorosabb értelmében meztelen, minden ruhadarabot letépték testéről. A legközelebbi lámpánál egy önkéntes hóhér már nyakába akasztja a kötelelet, a mikor megjelenik a rendőri tartaléksapat. Elkeseredett küzdelem fejlődik. Végül sikerül az. eljárt áldozatot kiragadni a tömeg kezéből.

A rendőrség a bevándorlókat vádolja, ezzel igyekezve tehetetlenségét palástolni. Már arról is beszélnek, hogy az európai bevándorlóknak megnehezítik az amerikai polgárjog megszerzését. Mások a nagy forrósággal hozzák összekötésbe az erkölctelen merényleteket. A tem-

plomokban a papok bűnbánatról és megtérésről prédikálnak s kijelentik, hogy New-York Paris után a leg-erkölctelenebb város.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Az áruló czeruza.

Írta: Székely Vladimír, m. kir. államrendőrségi fogalmazó.

Nemcsak a szakember, hanem a laikus tábor is élvezettel forgatja *Connan Doyle*, az angol írónak pompás detektívregényeit, melyekben *Sherlock Holmes* — a már fogalomá vált detektívkirály — nagyszerű elmével s bravuros ügyességgel egymásután leplezi le a legszörvényesebb bűntényeket s azoknak mesésen ravasz hőseit.

Magam is elolvastam egytől-egyig azokat a regényeket öltöztetett nyomozásokat, melyekben ugyan több a fantázia, mint a valóság, de a melyek minden sorukban élénken meggyőzhetnek arról, hogy minő elmemunkát kell annak végeznie, a ki feladatává teszi magának azoknak a rejtélyeknek a megfejtését, melyeket az életben a bűn és az arra felesküdtének ravasz-sága, megoldást követelve, sokszor élénk állít.

Egy alkalommal a villamoson menet megint elmerültem anpak az őrdögös Scherlock Holmesnak egy esudálatosan ügyes történetébe, a mikor valaki mellém ült s köszönt. Felnéztem. X. detektív volt. Öreg kopaszodó ember, a ki hosszú huszonöt esztendei szolgálat után elértt egy évvel nyugdíjba ment.

— *Sherlock Holmes* dolgait tetszik olvasni? — kezdte a társalgást a nyugalomba vonult detektív.

— Igen. Rendkívül érdekes dolgok ezek.

— Az igaz, de egyik-másik história sántikál. Látszik, hogy íróember komponálta a szoba négy fala között. Annnyira érdekesek és kalandosak, hogy az embernek rögtön eszébe jut, hogy nem igazak, de azért persze mégis nagyra vannak most ezekkel a detektívregényekkel. Igazán divatos olvasmányok, a közönség csak úgy falja s még szinpadra is vitték már őket . . . Szörnyen tetszenek egyáltalában a detektív kalandok. Kár, hogy mifajta emberünk nem tud írni. Nehékes már a kéz, reszket bizony, . . . aztán szóval sem bírja már az ember. Hej pedig, ha úgy végig gondolom, hogy huszonöt esztendő alatt mennyi mindenféle esetet csináltam én is végig, igazán elfogy néha a vágy, hogy az írósztalhoz üljek le én is s öreg görbe betűkkel telezántsam a papirost.

— De azért mégsem megy . . . pedig én is egyik-másik dolgomban bemutatnák legalább is egy fióck *Sherlock Holmest*.

— Különbön eszembe jut valami, a tekintetes ur ugvis mindig írogat. Hát, ha tetszik, majd elmondok egy pár esetet s tessék azt megírni . . . lássák, hogy a budapesti detektív is ért valamibez.

Felesleges talán elmondanom, hogy kapva-kaptam az ajánlaton s hamarosan kész volt a megegyezés.

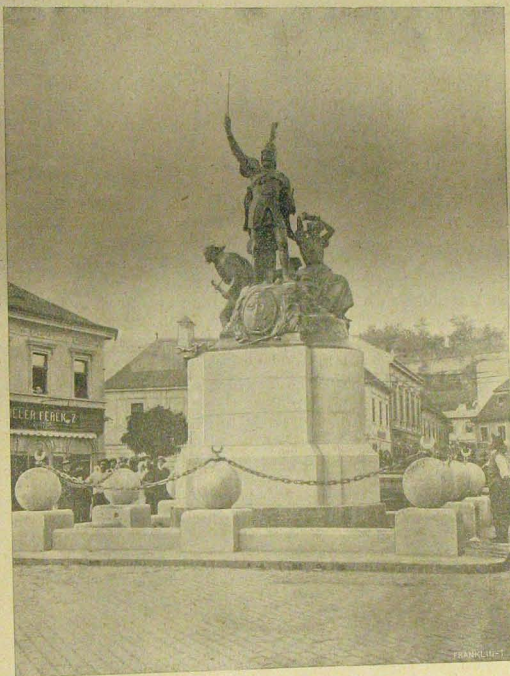
És lusta nyári délutánokon a kávéház asztala mellett kezdett mesélni az én Sherlock Holmesem . . .

*

Az áruló czeruza! Nem régi történet, de jó. Egy czeruza, a mely egy öntudatlanul kialakult kaczagtató bohózatot leplezett le.

— Hogy történt?

— Ma este színházba mentem. A cselédlányom arra az időre elkéredzett. Egy barátját ment látogatni. Kilencz óra után hazajött az öcsém s a lakás ajtaját nyitva találta. Ez már gyanút keltett benne. Hát uramfia! A mint bejött, a lakásban minden össze-vissza volt dobva, a fehérneműszekrényem, a mosdóasztalom fel



Dobó István szobra Egerben Strobl Alajostól.

Ezelőtt két évvel történt. Kellemetlen hideg téli estén. Egy fiatalabb pajtásommal a főkapitányságon ügyeletet tartottam.

Az óra már későre járt s kissé kényelembé tettük magunkat. Egyszerre csak hirtelen nyílt az ajtó s azon izgatottan berontott egy uri asszony. Nyomában elegáns fiatal ember tartott.

— Özv. Z. B.-né vagyok! — mondotta — betörték a lakásomba, ellopták az ékszereimet s pénzemet.

volt törve . . . ékszernek, pénznek vége. Pedig a pénzt a házbéremre tartottam.

— Ugy van! — hagyta rá a fiatalember.

Szóval egyike volt azoknak a közönséges lakásfosztogatásoknak, a melynek bizony most is tömegestül fordulnak elő.

Egy fél óra mulva a helyszínen voltunk. Tényleg nagy rendetlenségben találtuk a lakást. A fehérnemű szerteszét volt dobva, ruha, piperecikkek összevissza-

ságban heverték szertesét. Alaposan szót néztem. Egy-két tekintet . . . s tisztában voltam a betörőikkel.

Ott nem jártak betörők. Az az összevisszaság nem volt az a rendetlenség, mely egy, értékek, pénzek után kereső tolvaj után marad.

Az a rendetlenség csinált volt. Itt is, ott is a sarokban hevert egy-két darab, a hol semmi magyarázata nem volt. Abban az egész összevisszaságban látszott valamely rendszer és szinte leírt az ottjártak az a szándéka, hogy rendetlenkedjék.

— Az ajtó nyitva találta uraságod, mikor hazajött? — kérdeztem az asszony öcsésétől, a ki ott állt közönyösen.

— Igen. Álkulescal nyithatták ki. A napokban a szomszédházban is fosztottak ki egy lakást. Uglátszik erre a környékre vetettek most magukat a tolvajok. Nap-nap után olvas az ember a lapokban betörésről . . . csudálatos, hogy a rendőrség nem tesz semmit s tőle szabadon folyik a garázdálkodás.

— Oh kérem, tévedni méltóztatik, de hogy nem teszünk semmit. Majd kinyomozzuk a tettest itt is.

Az urfi nem válaszolt.

Gyertyát kértem és alaposan megvizsgáltam a lakásba vezető ajtó zárját. Az álkules tudvalevőleg nyomot hagy hátra az ajtó zárjában. A zár belseje rendszerint olajjal és porral vegyes réteggel van tele, a mely csak ott szakad meg, a hová a rendes kulcs talál. Ha most ez a réteg fel van karcolva s ott mutatkoznak még szabad szemmel is elég jól kivehető barázdák, karcolások, a hová a rendes kulcs nem jön, nem illeszkedik, kétség-telen bizonyíték ez a mellett, hogy a zárnyitáshoz álkulcsot használtak.

Jól megnéztem az ajtó zár részét, de bizony ott nyoma sem volt semmi elváltozásnak.

Megvolt a második bizonyítékom a mellett, hogy ide tolvajok nem törtek be. Legalább nem hivatásos csavargó s lakásfosztogatásokban utazó tolvajok.

Házi szarka röptét éreztem.

De vizsgálódnék csak tovább!

Mit loptak el?

A pénz és ékszereit az özvegyasszony a fehérenemű szekrényben tartotta. A pénznek bült helye volt, ellenben az ékszerből csak egy arany karperecz s egy gyémántgyűrű hiányzott, a többi ott volt sértetlenül.

A nyom mind biztosabb volt. Igazi tolvaj mindent felnyalából, a mi csillog s a mi értékes. Csak a házi tolvaj lop részletenkint.

De nini! A szekrény előtt valami barnállott, felvettem. Czeruza volt. Közönséges írón.

— Az öné ez a czeruza, asszonyom? — kérdeztem az asszonytól.

— Nem.

Tehát a tolvaj felső zsebéből esett ki, a mint hajolva kutathatott a szekrény alsó reteszében.

Jó eltenni. Szükségem lesz rá. S ezzel odaadtam a kollegámnak.

— Kik laknak itt? — folytattam a kérdezősködést.

— A cselédem, az öcsém, no meg a szobaur. Most nincsen ideháza . . .

Ebben a pillanatban lépett be egy pápaszemes úr.

— A. technikus vagyok, a szobaur, — mutatkozott be — ép az imént hallottam, mi történt. Igazán bosszantó dolog.

Végignézetem. Beesületes, kék szemű voltak. Nem, ez aligha lesz a tolvaj.

— Kérem hívja be a cselédet! — fordultam az asszonyhoz.

A cseléd bejött. Szürke, semmitmondó teremtes volt, a ki szépege állott meg előttem.

— No Mari, hol járt maga ma este?

— Hát kérem alássan, a nagysága engedelmével meglátogattam Juczit, a ki itt a harmadik házban lakik.

— Jól van! Végeztünk. Azaz, majd hogy elfelejtettem . . . kérem az ellopott dolgokat pontosan leírni. Milyen pénzemekből állott a pénz s milyenek is voltak az ékszerek.

Az asszony belekezdett a leírásba.

Azalatt keresgéltem a zsebeimben. Ott volt a mellényzsebemben a czeruza, de úgy tettem, mintha nem találnám.

— Ejnye, urak, nem adhatnának egy czeruzát. A hivatalban felejtettem.

Az özvegy öcsöce gunyisan mosolygott. Nagyon esetlenek tűnhettem fel neki.

A szobaur rögtön ajánlkozott s átadta a czeruzáját.

Irni kezdtem . . .

És figyeltem. Ezen a czeruzán és az előbbin függött az egész nyomozás s eddigi megfigyeléseim helyességének sora.

Az a czeruza, a melyet a feltört szekrény előtt találtam s melyet corpus dilictinek eltéttem, közönséges ólós írón volt. De a hogy hegyezve volt, karakterisztikus. A hegyezőké, hol jobban, hol kevésbé vágott bele a czeruza fájába, össze-vissza hasából volt a fahegy. A czeruza hegye is tompa volt. A hogy az ideges, türelmetlen s rendetlen hajlamu emberek hegyezik a czeruzát.

Mert higgye meg, kedves uram, egy meghegyezett czeruza egész jellemrajzát mondhatja el annak, a ki azt hegyezi. A kicsi aprókecs dolgokban sokkal jobban domborodik ki egy ember jelleme, mert a nagy dolgokban az ember már mesterkélts ügyelve cselekszik, míg a csekélységekre nem vet sulyt s így azokban jobban nyilatkozik meg a lény.

A szobaur czeruzahegye egész más volt. Pedáns, rendszerető emberre mutatott. A czeruza fahegye szépen ki volt kerekítve tölcseralakban s a czeruza hegye is gondosan meg volt élezve.

Tehát nem a szobaur volt a tolvaj, a hogy megsejtettem.

Szándékosan megnyomtam a czeruzát, úgy hogy a hegye pattogva eltört.



Dobó István szobrának leleplezése.



A dalosok bevonulása.

— Ejnye, ejnye, de ügyetlen vagyok! — méltatlan-kodtam — kérek egy másik czeruzát, talán ön szolgálhatna vele? — Odafordultam az asszony öcséséhez.

— Igen, de . . . nincs most nálam.

— Majd kihozok egyet a szobából! — ajánkozott az asszony.

A másik perczben már hozta is.

Tovább jöveztem . . . S néztem a czeruza hegyét. Szakasztott olyan volt, mint a minő az, a melyet bünelként eltettem.

Lopva ránéztem az ifjura. Az azonban igen elfogulatlanul nézett a világba s már úgy tett, mintha az egészet kezdené már unni.

Dehogy sejtette volna, hogy mindszerosabban feszül körülötte a hurok.

— Még egy dolog van hátra, nagyságos asszonyom! — törtem meg a csendet, — a kollégám majd elmegy ahhoz a bizonyos Juczihoz s megtudja azt, hogy a cseléde ott járt-e s mindvégig ott volt-e? Ez már, tetszik tudni, a dolog formájához tartozik, mert talán én ép a cselédet gyanusítom a legkevésbé . . .

— Hát kit? — szolt közve türelmetlenül az öcsés. — Már, hogy lehet a cselédet gyanuba venni? Mert mégis csak megvádolja, ha utána kutat. Megérem, hogy még én rá is gyanakszik . . . mikor a napnál világosabban kitetszik, hogy itt egy betörőbanda járt.

— Majd elválík.

Az öcsés kissé kényelmetlenül nézett maga körül, de hallgatott. Majd az ablakhoz lépett s azon idegesen dobolt ujjaival.

Igy telt el az a pár percz, míg kollégám visszajött azzal, hogy a cseléd csakugyan az egész estét a Juczi-nál pletykálta el.

— Nos? . . . — fordult hátra diadalmasan az urfi, — mondhatom szépen néznek a betörők után.

— Nem is fogunk azok után nézni.

— Ez maguknak talán mégis kötelességük?

— Oh igen, de ez esetben felesleges. Mert a betörő már megvan.

— ? ? . . .

— Megvan?! — dadogta az urfi és elhalványodott — hogy értsük?

— Semmi komédia! hanem adja ide a tárczáját, vagy ha úgy tetszik, mondja meg, hová tette ön a lopott pénzt és ékzert. Miért volt önnek erre szüksége, mert ön a betörő.

— De uram . . .

— Semmi komédia. Ön a tolvaj.

Az urfi lecsüggesztette fejét s remegés futotta át a testét, majd egyszerre odavetette magát nővére lábai elé.

— Bocssás meg! Igen, én voltam.

— Megőrültem? Hát mire való volt ez, miért kellett nekem engem meglopni? — kérdezte ijedten és zavartan az özvegy.

— Bocssás meg! A mult éjszaka elkártyáztam egy csomó pénzt. Becsületbeli adósság, aztán reggel felé

összevesztem egy társasággal, kölcsönös becsületértés-párbaj . . . hát kellett a pénz, mert a párbaj pénzbe kerül: orvos, vívóterem . . . Neked nem mertem szólni, de kellett valamit tenni, mert a becsületemet nem hagyhattam. És később apránként észrevétlenül megtérítettem volna a károdat.

Én gavallér vagyok . . .

*

Nyugodtan tértünk haza. Ezt ugyan becsülettel kibogoztam. Észre se vettem, hogy a corpus delictit: az urfi czeruzáját nálam felejtettem. Mindegy! Azután is használtam.

A bünelből megint közönséges czeruza lett.

KÉPEINKHEZ.

Dobó István szobra.

A híres egri hősnök most leplezték le szobrát Eger városában. A szoborleplezés az egri dalos-ünnepel kapcsolatban folyt le fényes ünnepségek keretében. Az ország minden részéből összesereglett dalosok megható éneke mellett hullott le a lepel az egri nagy hős sikerült ércszobráról. Mai számunkban a szobrot és az ünnepély egyes jeleneteit mutatjuk be olvasóinknak,

HIREK.

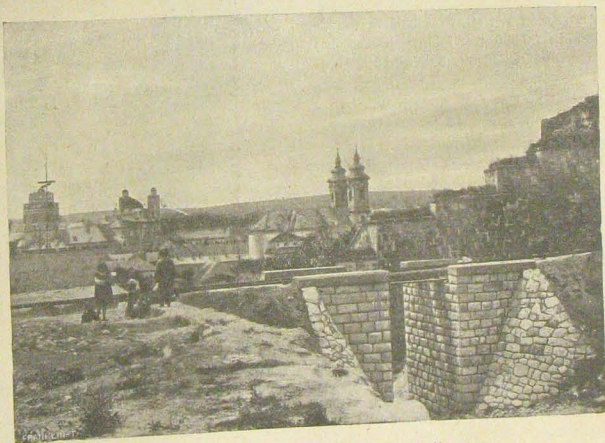
Egy csendőrtiszt megtámadtatása. A szabolics megyei Büdszentmihály község határában levő Szorgalmasi-majorban augusztus 21-én délután Berecz Sándor béres az őt felelősségre vett Kalandra Antal gazdatisztet, utóbbinak ott szabadságon volt sógora, Herkély Gyula főhadnagy személtárára egyetlen kaszavágással megölte. Az esemény láttára a főhadnagy sógorának védelmére sietendő a kocsiból kiugrott, mire az elvetemült béres felemelt kaszával neki robant s azzal ismétellen felé sujtott; a főhadnagy a kaszavágásokat egy felkapott gereblyével magától elhárította, majd támadójához ugorva, annak kezéből a kaszát kicsavarta és azt a földre teperve, ártalmatlanná tette. Herkély főhadnagy csakis saját higgadságának köszönheti, hogy életét az elvetemült gyilkossal szemben sikerült megmentenie. Berecz a büdszentmihályi őrs egy járőre által elfogva, a nyiregyházi királyi ügyészségnek átadott.

Ellenszegülés. Márcz Gyula szabadkai őrsbeli csendőr augusztus hó 20-án szolgálatteljesítés közben Szabadkán Komlósi Gyula ellenszegülővel szemben szuronyát használta s rajta könnyű sérülést okozott.

Dynamitmerénylet. A Földvár és Botfalva közötti vasuti sínekre ismeretlen tettesek dynamitot helyeztek, mely augusztus hó 20-án este 10 órakor az ott elhaladó gyorsvonat alatt fellobbant. A robbanás következtében az egyik sín 50 cm. hosszúságban megrongálódott, több ablak pedig bezuodott. Emberéletben szerencsére kár nem esett. A vonat 29 percznyi késéssel folytatta útját. Forgalmi akadály nem keletkezett. Nyomozás folyamatban.



A dalosok zászlóinak megkoszorúzása.



Eger látképe a Bólyi bástyáról.

Megtámadott csendőrök. Ság, temesmegyei községben augusztus 17-én éjjel Jertye János és Székely Albert csendőröket szolgálaton kívül, koresmai mulatozás közben polgári egyének megtámadták és saját kardjaikkal összevagdalták. Székely Albert csendőr életveszélyes, Jertye János csendőr pedig súlyos sérülést szenvedett. Ápolás végett mindketten a temesvári cs. és kir. helyőrségi kórházba szállították.

Betörés egy postahivatalba. Az abosi postahivatalt augusztus 20-án éjjel 2 órakeresületen, de feltéves szerint vasuti munkások feltörték és onnan 650 korona készpénzt és 200 korona értékű értékpapírt elloptak, mely utóbbiak nagy része a terebői erődben szétszórva megtalálható. Tettesek nyomoztatnak.

Rálöttek egy járőrre. Augusztus 21-én este 10 óra tájban Halmosd község erdejében Harangozó János és Moldován László csendőr cz. őrszerteökből állott járőrre egy eddig ismeretlen egyén rálőtt és Harangozó János cz. őrszertetőt bal cizmájában megsebesítette. Moldován cz. őrszertető a lövés irányában a tettes ellen két lövést intézett, de az elmenekült. Harangozó János cz. őrszertető sérülésével kórházba szállítottott. Nyomozás folyik.

KÜLÖNFÉLÉK.

Utazás a föld körül — automobilon. Mr. Charles Glidden, a híres amerikai automobilozó és a Gliddenszerleg adományozója, ismét Angliába érkezett, hogy folytassa automobilon tett világműködő útját. Glidden és felesége már több ízben körül-automobilozták a földet, mindig más és más délkörökön haladva. Eddig már 39,768 mérföldet tett meg s most körülrobbogja Angliát, azután Norvégiát, Oroszországot, Portugáliát, Spanyolországot és a Földközi tenger országait részesíti ebben a megtiszteltetésben. Ha Európával végzett, visszahajózik Amerikába s ott fejezi be 50,000 mérföldnyi hosszúságra tervezett világműködő útját. Glidden a földkörüli útra 1901-ben indult s 1911-re akarja befejezni.

Az ideai nyár. Az ideai nyárban kevés öröme telik a halandónak. A rettenetes meleg egy éjjelen keresztül esős időbe csap át. Az ember már nem ismeri ki magát és jó volna, ha minden órában az idő pillanatnyi szeszélyeihez képest átlótköznék. De az ideai áprilisi időjárás nemcsak a közérzésre hatott károsan, hanem valóságos betegséget is teszi az embert. Egy drezdai orvos mondta erről a következőket: A nagy betegséggyógyító pénztárak fennállása óta még soha nem volt alkalmunk az idegbetegyek számának olyan nagy mértékű megnövekedését tapasztalni, mint épen az idén június és júliusban. Körülbelül másfélszer nagyobb ez a szám a legutolsó husz év átlagánál. Még soha nem figyeltek meg ennyi ideggyuladást, bénaságot, görcsöket, neuralgiát, agybetegséget és akut ideggyengeséget, mint ezen a nyáron. Miért van az így, nem lehet még csak távról sem megállapítani. Különösen a női nem van ezekben a betegségeken erősen képviselve. Szóval ez a nyár az emberiségnek egyik leg-egészségtelenebb nyara volt.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

Sz. nyugd. öreg zsoldár. Csak teljes 12 évi szolgálat után kap igényjogosultsági bizonyítványt, ha csak a szolgálattal kapcsolatos sérülése nem a közbiztonsági szolgálatban szenvedett sérülés folytán állott be.

Kinábba vágó. Pekingben van követségünk és consulatusunk is. A követ méltóságos, a consul nagyságos, ha csak valami okból más ezim nem lehetne.

S. B. őrmester. Megszokták nélküli 11 évi szolgálat után nyugdíjra van igénye. A nyugdíjnak végkielégítéssel való megváltását kérheti.

V. őrmester. Multikori levelére már válaszoltunk. A négy közepes tájáról letett vizsga alapján, ha az igazolványt még tényleges katonai (csendőrségi) szolgálat alatt szerzte, hivatalnok állásokra is pályázhat. De ha már valaki szolgálati állásokra jogosító igazolvány alapján szolgálatát kinevezte és akkor szerzette meg a hivatalnok minőségét vagyis letenné a négy osztályról a vizsgát — hivatalnok már nem lehet.

V. J. cz. őrszertető. Bármikor folyamodhat felvételért. Személyesen minden hol 1-én és 15-én lehet jelentkezni. Ha szolgálati idejének leteltével azonnal átléphet, akkor eddigi szolgálati idejét beszámítják. A határszéli rendőrségnél nincsen üresedés.

Sz. J. A minősítványt tábázzat mindenesetre át lesz téve. Hogy azonban az új kerületnél minő idő alatt kerül előléptetés alá, az az ottani előléptetési viszonyoktól függ.

X. X. A határrendőrséghez hiába folyamodik, mintán ott most nincsen üresedés, de arra sincsen kilitás, hogy a közel jövőben legyen. Ha pedig lesz, pályázat útján fogják betölteni.

Özsi rózsza. Ha nincsen szolgálatilag elfoglalva, akkor az oktatásnál jelen lenni köteles.

Sch. J. járásőrmester és E. F. cz. őrszertető. Olvassák el lapunk f. évi 32. számában „Idős altiszt”-nek küldött szerkesztői üzenetünket.

Nyugalmozgatás. A szolg. szab. I. rész 281. pontjának utolsó bekezdése értelmében a rangosztályba nem sorolt nyugálományú havidíjaz az egyenruha viselésére nem jogosult.

S. J. csendőr. Az ön felelete, a csendőrségi II. szolg. utasítás 66. §. 2. pontjának 1. bekezdése értelmében helyes volt.

B. M. Beküldött bocsánatkérését nem közölhetjük. E helyett azt ajánljuk, hogy vagy szóval, vagy ha az illető távol van, írásban kérjen tőle bocsánatot. Öszintete megbánását bizonyára bajtársi jóindulattal fogja fogadni.

Sorsjegyekről. N. jő. A 3933—52. sz. Józsvi sorsjegye már régebben ki lett huzva 4 koronával. A többi nem nyert. **H. M.** őrmester, **Gulyás őrszertető**, **T. S. K. M. Szováta**, **V. L. őrszertető** Robogány, **D. T. J.**, **Szilágyi őrszertető**, **B. A.**, **Simon őrmester** és **Russu őrszertető**: Sorsjegyeik eddig még nem lettek kihuzva.

FEJTÖRÖK.

Képtalány.



Számrejtvény.

52-öt osztókat három részre: az első 2 rész egymással egyenlő, a harmadik résznek a fele az első résznél 8-cal nagyobb legyen.

Betűtalány.

kerék kerék

Egy gondolat bánt engemet:
Agyban párnák közt halni meg!

Megfejtési határidő: 1907 szept. 12.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erzsébet-
királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kisorsolva.

*

Lapunk 33. számában közölt fejtörők helyes
megfejtése:Képtalány: «Esztergom megye.» — Betűrejtvény: «Cse-
lédőrvény.» — Számrejtvény: «A ferj 50, a nő 35 éves.»

*

Helyesen megfejtették: soódsí őr, Szekeres István őrmester és neje, Czirják János őrmester és neje, Czirják István, János és Ferenc, Mészáros József és Tolnai Dávid őrsvezetők Bácsföldvár, Herrmann Gyula cz. őrsvezető Csáktornya, Pomoth I. pr. csendőr Garamszentbenedek, Ulmanský őrsvezető Aga, Major Mihály őrn. és Kelemen M. őrs. Magyarigen, Jaksa István cz. őrs. Ibrány, Andrekovits Ádám cz. őrs. Örkény, Bátori J. őrs. Győrsmárton, birksí őr, Mik Márton csendőr Zenta, Kajsza F. őrn., Horváth F. őrn., Adamik Gáspár őrs. Bát, Kovács János, Kocsis József őrs. Fehérvárcsurgó, Szabó János járásőrn. és neje Csorna, Vaszary őrs. Mór, Margineán Jánosné járásőrmester neje Nagykáta, Fazekas Jörn. és Daubi őrn. Bácsalmás, Ambrus Imre és Graef Károly csendőrök Anina, Horváth F. őrn., Ocskó M. csendőr Dorog, Térmeg J. pr. csendőr Dunapataj, dési őr, Sántha József őrs. Karezag, Futó István csendőr Szerbíttebe, Bátori István csendőr Fertőszentmiklós, károskesztri őr, hmvásárhelyi őr, jolsvai őr, Helfert és Deák csendőrök Füles, kanaki őr, Grosli Gyula cz. őrs. Budapest, sósmezei őr, keszei őr, Veress L. őrn. Erdek, Ferencz Sándor őrs. és neje, Nagy Kálmán csendőr Csomolya, Lőrinczi M. őrn. s neje Kocsma, bácsborsodi őr, besztercebányai őr, tenkei őr.

*

A kisorsolt Erzsébet-királyné Sanatorium-sorsjegyet
a soódsí őrsnek elküldöttük.

NYILTTÉR.*

A Kwizda-féle állatgyógyászati készítmények. A legnépszerűbb és legtekintélyesebb hazai czégek egyike kétségtelenül a Kwizda Ferencz János udvari szállító Korneuburgban.

Az ezen czég által forgalomba hozott állatgyógyászati készítmények tényleg nem csak Ausztria-Magyarországban, hanem az egész Kontinensen, sőt Angliában és Amerikában is a legjobb hírnévre örvendenek. Minden mezőgazda ismeri a korneuburgi marhatápport, a sertésspor és a Kwizda-féle kolikpülakát, s manap már alig találunk ló tulajdonost, legyen az sportérium vagy magánzó, üzletember vagy gazdálkodó, kinek istállójában még nem honosult volna a Kwizda-féle Restitutiofluid. Magában Angliában, a mely a lóspórt terén tett újításokat és talán még el különösen a Kwizda-féle ló-restitutiofluid és a Kwizda-féle szabadalmazott karnes-csülök-horzsaszalagok czélszerű és hasznos voltát. A karnes-távozlóvágók gróf Starheimberg és Höfer F. távozlóvágók alatt a Kwizda-féle Restitutiofluidot használták a legjobb eredménnyel. Epp úgy más távozlóvágók és kiváló állatorvosok a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoztak a Kwizda-féle szabadalmazott gummi öngyógyászati lólabák részére és a szabadalmazott gummi horzsaszalagok czélszerűségéről. A Kwizda Ferencz János czég Korneuburgban, kívánatra ingyen és bérmentve küldi meg esimes képes árjegyzékét.

HIVATALOS RÉSZ

SZEMÉLYI ÜGYEK

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. honvédelmi miniszter részéről:

Hein György, III. sz. csendőrkerületbeli számvivőtisztbelyettes, a honvédelmi miniszterium 16. osztályában huzamosabb időn át kifejtett példás és kiváló szorgalmáért és eredménydus működéséért;

Galaba József és Lóth Ferencz III. sz. csendőrkerületbeli csendőrök, Orló borsodmegyei községben pusztított tüzvész alkalmával az élelmetes körül saját testi épységüknek kockázatásával kifejtett hű kötelességteljesítéséért;

a m. kir. II. sz. csendőrkerületi parancsnokság részéről:

Nagy György, most III. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrsvezető, mert mint járőrvezető a hegyesfeketehégyi postahivatal postakocsija kirablásának tetteseit, szakértelemmel párosult ügyes nyomozás során, aránylag nagyon rövid idő alatt kiderítette és az elrabolt 37,000 korona összeget, mint bűnjelt megkerítve, a tettesekkel együtt az igazságszolgáltatás kezébe juttatta;

Szentes Alajos, most szintén III. sz. csendőrkerületbeli csendőr, mert a hegyesfeketehégyi postahivatal postakocsija kirablásának tettesei nyomozásánál, a tettesek és a bűnjelek kézrekerítésénél járőrvezetőjét fíradhatlan buzgalommal támogatta;

a m. kir. III. sz. csendőrkerületi parancsnokság részéről:

Lamos Árpád járásőrmester, mert 13 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt úgy irodai, mint a közbiztonsági szolgálat terén lankadatlan szorgalom, ügybuzgóságot és kötelességűhöz tartásomat tanusított, alárendeltjeire és bajtársaira, példás magatartásával mindenkor a legjobb befolyást gyakorolta, alárendelt legénységét helyesen és czéltudatosan nevelte és azok oktatása körül nagy buzgalmat fejtett ki;

Szoboczky József járásőrmester, a Szabó L. Sámuel, Csontos János és Csontos Sámuel volt atányi lakosokon elkövetett gyilkosság tettesének igen buzgó leleményes és fáradságot nem ismerő, teljes odaadással vezetett hosszú nyomozás során történt kiderítéseért és kézrekerítéseéért;

Varga Ferencz járásőrmester és Mészáros Mihály cz. őrmester, mert a Szabó L. Sámuel, Csontos János és Csontos Sámuel volt atányi lakosokon elkövetett gyilkosság tettesének kiderítésénél a nyomozást vezető Szoboczky József járásőrmestert, 20 napon át teljesített nyomozásában kiváló buzgalommal és fáradságot nem ismerő teljes odaadással támogatták és a nyomozás sikerét hathatós közreműködésükkel biztosították.

* E rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a szerkesztőség

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. III. sz. csendőrkerületi parancsnokság részéről:

Darabán Miklós csendőr cz. őrsvezető, *Gy. Szabó* Sándor, *Vig* János, *Tóth* Kálmán és *Nagy* János csendőrök, mivel a *Szabó* L. Sámuel, *Csontos* János és *Csontos* Sámuel volt atányi lakosokon elkövetett gyilkosság teteseinek kiderítésénél a nyomozást vezető *Szoboczky* József járásörmestert 20 napon át teljesített nyomozásban nagy szorgalommal, kitartással és odaadással támogatták s a siker biztosításához tevékeny közreműködésükkel határozottan hozzájárultak.

Előléptettek:

1907. évi augusztus hó 18-ával:

Adorjani Lajos, *Nagy* Lajos, *Márk* János, *Tóth* Antal, *Gacsal* Imre, *Móricz* Ferencz, *Révész* Móricz, *Halmágyi* Ferencz, *Biró* Ferencz, *Müller* Mihály, *Dankó* Pál, *Luttmann* György, *László* Gergely, *Mayer* Lukács, *Pálfi* Károly, II. számú, továbbá: *Tóth* Gyula I., *Máté* Sándor, *Barcsi* János, *Kreitli* József, *Lakics* István, *Galló* István, *Bórány* Mihály, *Csiby* István, *Fábián* Péter, *Havasi* János I., *Szokoly* János, *Jánossy* Rudolf, *Bátkos* István, *Adamecz* Gábor és *Tanai* Imre, VI. sz. csendőrkerületbeli őrsvezetők, *czimzetes őrmesterekké*; az öt évi tényleges szolgálat befejezése után:

Gál János, *Horváth* József IV., *Tóth* Mihály I. és *Móricz* József, VI. sz. csendőrkerületbeli csendőrök, *csendőr czimzetes őrsvezetőkké*.

Járőrvezetői jelvényvel elláttattak:

Nagy József I., *Bartha* István II., *Kopasz* József, *Erős* Miklós, *Lukács* Mihály, *Lázár* György, *Kertész* András, *Soós* Kolos, *Mezei* Mihály, *László* Albert, *Antal* Péter, *Vén* András és *Pap* János, I. sz., továbbá: *Fekete* András, *Moszor* Péter és *Tuzseri* Imre, VIII. sz. csendőrkerületbeli csendőrök.

Névváltoztatás.

Klein József, VIII. sz. csendőrkerületbeli próbacsendőr, a m. kir. belügyminiszter ur 1907. június hó 22-én kelt 86266/VI-a. számú engedélye alapján vezetéknévét «*Kovári*»-ra változtatta.

Házasságra léptek:

Arros Sándor, I. sz. csendőrkerületbeli cz. őrmester, *Szarika* Rozáliával, 1907. évi augusztus hó 8-án, *Kajántón*;

Kovács Ferencz III., VI. sz. csendőrkerületbeli cz. őrsvezető, *Berkes* Teréziával, 1907. évi július hó 30-án, *Nagyszokolon*;

Varga Lajos II., VIII. számú csendőrkerületbeli őrsvezető, *Polyák* Iona Borbálával, 1907. évi július hó 24-én, *Baján*.

PÁLYÁZATOK.

Egy irnoki állás Bereg vármegye központjában vagy esetleg máshol. Kezdő fizetés 1400 korona. Lakpénz 360 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Előzetes hat havi próbaszolgálat. Kérvények Bereg vármegye alispánjához 1907. évi szeptember hó 15-ig.

Egy irnoki állás a miskolci törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Birósági ügykezelésben jártasság. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a törvényszék elnökéhez 1907. évi szeptember hó 13-ig.

Egy irnoki állás a rétsági járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a balassagyarmati törvényszék elnökéhez 1907. évi szeptember hó 16-ig.

Egy szolgai állás a szentendrei adóhivatalnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 160 korona. Ruhailetmény 60 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a Budapestvidéki pénzügyigazgatósághoz 1907. évi szeptember hó 14-ig.

Egy hivatszolgai állás a földmivelésügyi miniszteriumnál. Fizetés pótlékkal 700 korona. Lakpénz 300 korona. Ruhailetmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Számolás. Félévi próbaidő. Kérvények a földmivelésügyi miniszterhez 1907. évi szeptember hó 15-ig.

Egy hivatszolgai állás a margittai járásbírósnál. Fizetés 600 korona. Szabályszerű lakpénz. Ruhailetmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a nagyvárdi törvényszék elnökéhez 1907. évi szeptember hó 13-ig.

Egy rajzoló állás a komáromi műszaki igazgatóságnál. Évi fizetés 960 korona, az évi 1440 korona fizetéssel egybekötött 1-ső fizetési osztályba való előléptetési várománynyal. Szabályszerű lakilletek és egyszeri 120 korona, mint a szolgálati ruha beszerzésére szolgáló átalány. Feltételek: Tökéletes jártasság a német nyelvben, szóban és írásban, valamint a számolásban. Azonfelül kívánatos az építészeti rajzolásban való jártasság. A kérvények folyó évi szeptember hó 15-ig a komáromi katonai műszaki igazgatóságnál nyújtandók be.

Egy irnoki állás a szilagyecsi járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 300 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a zilahi kir. törvényszék elnökéhez 1907. évi szeptember hó 17-ig.